

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell växlade åren 1780-1811 Ep...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:7

Elbetony den 16 Juli 1792.

Lilla Söta och graciösa Syfter Louise.

Nid min hemkomst från en kort resa in åt djupet af det bergiga Småland fick jag Ditt Brev. är det väl nödigt at säga huru kärlekomet det var? Nej, detta vore at tvifla om varaktigheten af Din vänskap, et tvifvelsmål som jag ej kan fatta, efter som det sprider emot mitt eget hjertas lyckliga hänflor.

Men Du bör tillåta mig en beklagelse, at jag så sällan blir skrifvel. hogkommen: och om Du kan känna höjden af mitt nöje öfver Dina Brev, så kan Du ock vela min tåknad, när jag förgäfler höjnar dem. At sjuklighet denna gången förorsakat min förlust är hvad jag ömst beklagar. Dock - kanske - och då har jag intet annat at säga än önska en snart återvunnen hälsa. Din öfriga sällhet med en älskervärd kan utgjör min ouphörliga glädje. Sjelf lycklig af kärlekens band, dömer jag lätt om hvad Du njuter: och himlan - himlan förwige Din lyckfalsighet!

Du frågar om jag varit på Swartfjö? Jo, tu är sedan med lilla Martin och min bror. Men förlåt om jag bekänner at stället ej så mycket fäpperat mig - kanske de före at jag var där en annan dagstid och nedtryckt af varmen på en dåfhet sömmandag. Jag måste dock medge at Trögården har tackat partier och at fömliga Boogueler äro rätt ljufliga. Men, än en gång, förlåt mig, och tro icke mitt tycke altför kinkigt; ty det är lätt möjligt, at omständigheterna bidrogo til det mindre glada omdömet: och det är visst, at nöjet, nästan endast nöjet gör et ställe, icke blott mera kärt, utan mera vackert. Djungården är det sukraste jag sett i Naturen. Jag söker orsaken dertil och finner den - i åtrigtroa röjen. Ack! huru roligt ut, då jag skrifer Dig til, så ledas på ämnen, som i hvarje hogkomst äro glada eller öma, och at af minnet om den döda Naturen direkt föras til en så liflig vän. - - - Lindholmö lifan - ack ja den! - Men den dagen är förbi. Minnet, lika starkt, varar evigt; och hvarföre skul det, midt i lifets väl, väcka en flägs tåknad!

Får jag proponera Dig resa til et vackert ställe, så ber jag om et besök på Roserberg. Jag tror at det skal öfverträffa Swartfjö, ehuru negligeradt det nu några år varit. Beläget på en af skårens vackraste stränder, har det varit lätt at där underhysa Naturen. Men ibland hennes egna skönheter önskade jag häft få visa Dig Major Råberghs ägendom Wärrnäs i mitt grannskap. Den är aldeles förträffelig. Än vandrar man på ofantliga ängar, som utgjöra de skönaste Amphitheatrer, omgifne af äundar utaf dock och flera rulliga träan. Men man behöfver icke söka vidare. Galt.

han

Man har på hvar äng många: alltid vackra och varierade. En klar öfver-
terar på de sårika ängar, dem dockar utlyfvar. Än går man i de prägligaste
skogar; än vid en frön strand, där man antingen ser det väl bebodda Öland eller,
öfver en mängd Holmar, det öfna hafvet, där ögat finner ingen gräns. Föreställ
Dig härvid en mängd af Skarv och en hop olika Byggnader på landet; så torde
Du äga en mängd af Fäfler. Bek! om jag en gång fick visa Dig detta härliga och
minnlydda! & denna skulle vänskapen erfatta hvad i pragt och fägring brister.

Kärlningar från min Helene Marie har jag till Dig så många, at jag måst
spara dem till slut, för at ej uppfylla hela Brevet. Min Compliment för Din
älskade Almqvist måste Du också framföra. Hans vänskap är mig kär:
dubbelt sedan den så nära förenas med Din, hvilken jag mig för alltid utbeder.
Och jag är vis på at Du ej nekar mig det nöje jag alltid kärnt och evigt känner
at vara Din vän.

J. C. L.